

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 699/2012

z dnia 30 lipca 2012 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub ze stali pochodzących z Rosji i Turcji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 1 listopada 2011 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie postępowania antydumpingowego w odniesieniu do przywozu niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub ze stali pochodzących z Rosji i Turcji („państwa, których dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie wszczęto w wyniku skargi złożonej w dniu 20 września 2011 r. przez Komitet Obrony Przemysłu Stalowych Łączników Spawanych Doczołowo Unii Europejskiej (Defence Committee of the Steel Butt-Welding Fittings Industry of the European Union) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku ponad 40 %, całkowitej unijnej produkcji niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub ze stali. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na istnienie dumpingu w odniesieniu do wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające, aby uzasadnić wszczęcie postępowania.

2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (3) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania skarżących, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących i przedstawicieli państw, których dotyczy postępowanie, a także znanych importerów i użytkowników. Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (4) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

a) Kontrola wyrwykowa producentów unijnych

- (5) Ze względu na dużą liczbę producentów unijnych w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano możliwość zastosowania kontroli wyrwykowej w celu ustalenia szkody, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- (6) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych. Próba ta składała się z trzech przedsiębiorstw, spośród 22 producentów unijnych, o których wiadano, że wytwarzali produkt podobny przed wszczęciem dochodzenia.
- (7) Próba została wybrana na podstawie wielkości sprzedaży i produkcji, jaka mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Objęci próbą producenci unijni mają siedziby w czterech państwach członkowskich i odpowiadają za 48 % łącznej sprzedaży unijnej wszystkich producentów unijnych oraz za 64 % sprzedaży producentów, którzy się zgłosili. Żadna z zainteresowanych stron nie sprzeciwiła się zaproponowanej próbie.

b) Kontrola wyrwykowa importerów niepowiązanych

- (8) Z uwagi na potencjalnie dużą liczbę importerów niepowiązanych w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrolę wyrwykową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o kontroli wyrwykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszystkim importerów poproszono o zgłoszenie się do Komisji i dostarczenie, jak określono w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, podstawowych informacji na temat swojej działalności związanej z produktem objętym dochodzeniem i prowadzonej w okresie objętym dochodzeniem od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r.
- (9) Spośród 38 niepowiązanych importerów, z którymi kontaktowała się Komisja, tylko pięć przedsiębiorstw odpowiedziało na pytania dotyczące kontroli wyrwykowej w wyznaczonym terminie. Jedno przedsiębiorstwo okazało się być bardziej użytkownikiem niż importerem. Dlatego też uznano, że kontrola wyrwykowa nie była konieczna, a Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich czterech importerów, którzy się zgłosili. Ostatecznie tylko dwóch importerów udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i w pełni współpracowało podczas dochodzenia.

c) Kontrola wyrwykowa producentów eksportujących

- (10) Z uwagi na dużą liczbę producentów eksportujących, w zawiadomieniu o wszczęciu przewidziano kontrole wyrwykowe w celu stwierdzenia dumpingu, zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności kontroli wyrwykowej, a w przypadku uznania takiej kontroli za konieczną – aby umożliwić dobór próby, wszyscy producenci eksportujący zostali poproszeni o zgłoszenie się do

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. C 320 z 1.11.2011, s. 4.

Komisji i dostarczenie, zgodnie z zawiadomieniem o wszczęciu, podstawowych informacji dotyczących ich działalności związanej z produktem objętym dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. Skonsultowano się również z władzami państw, których dotyczy postępowanie.

- (11) W przypadku Rosji żaden z producentów eksportujących nie podjął współpracy w ramach dochodzenia. W przypadku tureckich producentów eksportujących zgłosiły się trzy przedsiębiorstwa, Komisja postanowiła zatem, że kontrola wyrwykowa nie jest niezbędna w odniesieniu do Turcji. Trzy współpracujące przedsiębiorstwa tureckie reprezentują większość tureckiego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem.

d) *Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i weryfikacja*

- (12) Aby przeprowadzić swoją analizę, Komisja przesłała kwestionariusze do wszystkich trzech współpracujących tureckich producentów eksportujących, a także producentów unijnych objętych próbą i współpracujących niepowiązanych importerów i użytkowników.
- (13) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymano od wszystkich trzech współpracujących tureckich producentów eksportujących, od wszystkich objętych próbą producentów unijnych, dwóch niepowiązanych importerów unijnych i czterech użytkowników.
- (14) Komisja zwróciła się o wszystkie informacje, które uznała za niezbędne do celu tymczasowego stwierdzenia dumpingu, powstałej szkody oraz interesu Unii, a następnie je zweryfikowała. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci eksportujący w Turcji

- RSA Tesisat Malzemeleri San ve Ticaret AŞ, Küçükköy, Istanbul, Turcja,
- SARDOĞAN Endüstri ve Ticaret, Kurtköy Pendik, Istanbul, Turcja,
- UNIFIT Boru Baglanti Elemanlari Ltd. Sti, Tuzla, Istanbul, Turcja.

Producenci unijni

- ERNE Fittings, Schlinz, Austria,
- Virgilio CENA & Figli S.p.A., Brescia, Włochy.

3. Okres objęty dochodzeniem

- (15) Dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody objęło okres od dnia 1 października 2010 r. do dnia 30 września 2011 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od 2008 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

4. Środki obowiązujące wobec innych państw trzecich

- (16) Środki antydumpingowe obowiązują w odniesieniu do niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub ze stali pochodzących z Malesji, Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Tajlandii oraz w następstwie

praktyk mających na celu obejście środków, również w odniesieniu do niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub ze stali, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej przywożonych z Indonezji, Sri Lanki, Filipin i Tajwanu (z pewnymi wyjątkami) ⁽¹⁾. Państwa wymienione w poprzednim zdaniu są dalej zwane „państwami objętymi środkami antydumpingowymi”.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (17) Produktem objętym postępowaniem są łączniki rur i przewodów rurowych (inne niż łączniki odlewane, kołnierze i łączniki gwintowane), z żeliwa lub ze stali (z wyłączeniem stali nierdzewnej), o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, rodzaju stosowanego do spawania doczołowego lub do innych celów, obecnie objęte kodami CN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 i ex 7307 99 80 („produkt objęty postępowaniem”).
- (18) W procesie produkcji rury stalowe bez szwu lub spawane stosuje się do produkcji kolanek, zwęzek i trójników, natomiast do wyrobu zaślepek jako surowiec służy zwykle blacha stalowa. Kolanka i zwęzki wykonywane są poprzez cięcie i formowanie, gięcie lub obciskanie. Trójniki wykonywane są z wykorzystaniem pras hydraulicznych, natomiast zaślepki produkuje się, formując arkusze blachy lub płyty stalowe. Przed zapakowaniem są one zwykle fazowane i śrutowane. W niektórych przypadkach produkt poddaje się również galwanizacji. Wszystkie rodzaje produktów mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne i jednakowe zastosowania podstawowe.
- (19) Łączniki rur i przewodów rurowych używane są w przemyśle petrochemicznym, budownictwie, energetyce, przemyśle stoczniowym i instalacjach przemysłowych. Są one używane do łączenia ze sobą rur lub przewodów rurowych we wszystkich powyższych zastosowaniach.

2. Produkt podobny

- (20) Stwierdzono, że produkt objęty postępowaniem oraz niektóre łączniki rur i przewodów rurowych z żeliwa lub ze stali sprzedawane na rynku krajowym w państwach, których dotyczy postępowanie, jak również niektóre łączniki rur i przewodów rurowych z żeliwa lub ze stali sprzedawane w Unii przez przemysł unijny mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania. Tymczasowo uznaje się je zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. DUMPING

1. Rosja

- (21) Jak wspomniano w motywie 11 powyżej, żaden z rosyjskich producentów eksportujących nie współpracował w niniejszym dochodzeniu. W związku z tym, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, obliczeń dotyczących dumpingu w odniesieniu do Rosji dokonano na podstawie dostępnych faktów, jak wyjaśniono poniżej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 16.10.2008, s. 18 i Dz.U. L 233 z 4.9.2009, s. 1.

1.1. Wartość normalna

- (22) Wobec braku współpracy ze strony któregośkolwiek z rosyjskich producentów eksportujących, wartość normalna dla Rosji została obliczona na podstawie dostępnych faktów.
- (23) Należy przypomnieć, że skarga zawierała dowody *prima facie* świadczące o istnieniu dumpingu w odniesieniu do rosyjskiego przywozu produktu objętego postępowaniem. W związku z brakiem bardziej szczegółowych informacji, obliczenia, które doprowadziły do powstania takich dowodów, opierały się na wartości normalnej konstruowanej dla Rosji. Niemniej jednak, w celu ustalenia bardziej precyzyjnej wartości normalnej, Komisja tymczasowo uznała, że wartość normalna dla Rosji zostanie skonstruowana na podstawie informacji otrzymanych w trakcie dochodzenia od tych tureckich producentów eksportujących, którzy używają rosyjskich stalowych rur i przewodów rurowych bez szwu jako wsadu do produkcji produktu objętego postępowaniem. Rzeczywiście koszt surowca stanowi większość łącznych kosztów produkcji produktu objętego postępowaniem, a zatem metoda ta została uznana za najbardziej wiarygodną do celów ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do Rosji na podstawie dostępnych faktów.

- (24) Wartość normalna dla Rosji została zatem obliczona poprzez określenie średniej ważonej wartości normalnej tych współpracujących tureckich producentów eksportujących, którzy kupują część surowca z Rosji.

- (25) Należy zauważyć, że uzyskana wartość normalna została ustalona dla rodzaju produktu (kolanka) reprezentującego najwyższą wielkość przywozu, a nie dla wszystkich rodzajów produktu objętego postępowaniem, tak by umożliwić reprezentatywne porównanie z ceną eksportową (zob. poniższe motywy).

1.2. Cena eksportowa

- (26) Z uwagi na brak bardziej szczegółowych informacji na temat cen, cena eksportowa w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Rosji została ustalona na podstawie danych Eurostatu dotyczących przywozu. Biorąc pod uwagę dużą różnorodność asortymentu produktów zgłoszonych w ramach niektórych kodów CN, cenę eksportową określono poprzez ograniczenie wykorzystania danych Eurostatu do rodzaju produktu (kolanka) reprezentującego najwyższą wielkość przywozu, który jest uważany za reprezentatywny dla całości produktu objętego postępowaniem. Cenę eksportową oparto więc na kodzie CN 7307 93 11.

- (27) Wspomniane wyżej dane Eurostatu dotyczące przywozu musiały zostać dostosowane z uwagi na fakt, że w niektórych transakcjach przywozowych z Rosji do Bułgarii, Estonii i na Litwę pojawiły się nieprawidłowe deklaracje, najprawdopodobniej z powodu błędnej klasyfikacji produktów. Transakcje te zidentyfikowano, stosując statystyki dotyczące przywozu udostępnione w bazie danych zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego i usunięto z obliczeń ceny eksportowej w celu uniknięcia wykorzystania zniekształconej ceny eksportowej przy obliczaniu dumpingu.

1.3. Porównanie

- (28) Margines dumpingu ustalono, porównując cenę eksportową *ex-works* opartą na danych Eurostatu z wartością normalną dla Rosji ustaloną jak wyżej.
- (29) Aby ustalić cenę eksportową *ex-works*, cenę eksportową CIF opartą na danych Eurostatu (i skorygowaną w celu usunięcia zniekształceń, jak określono powyżej) dostosowano o koszty transportu. W tym celu zastosowano koszt transportu obliczony w skardze, ponieważ jego oszacowanie uznano za uzasadnione.

1.4. Margines dumpingu

- (30) Ogólnokrajowy margines dumpingu wyrażono jako wartość procentową ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.
- (31) Na podstawie powyższego ogólnokrajowy tymczasowy margines dumpingu, wyrażony jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, przedstawia się następująco:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Wszystkie przedsiębiorstwa	23,8 %

2. Turcja

2.1. Wartość normalna

- (32) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała w pierwszej kolejności, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego dla każdego z trzech współpracujących producentów eksportujących była reprezentatywna, tzn. czy całkowita wielkość takiej sprzedaży stanowiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii. Dochodzenie wykazało, że sprzedaż krajowa produktu podobnego była reprezentatywna w przypadku wszystkich współpracujących producentów eksportujących.

- (33) Następnie Komisja określiła, które rodzaje produktu sprzedawane na rynku krajowym przez przedsiębiorstwa odnotowujące ogólnie reprezentatywną wielkość sprzedaży krajowej były identyczne z rodzajami sprzedawanymi na wywóz do Unii lub też bardzo do nich podobne.

- (34) Ustalono, w odniesieniu do każdego rodzaju produktu podobnego sprzedawanego przez producentów eksportujących na ich rynku krajowym i porównywalnego z rodzajem produktu objętego postępowaniem sprzedawanym na wywóz do Unii, czy sprzedaż krajowa była wystarczająco reprezentatywna do celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa danego rodzaju produktu uznawana była za wystarczająco reprezentatywną, jeśli wielkość sprzedaży tego rodzaju produktu niezależnym klientom na rynku krajowym w OD wynosiła około 5 % całkowitej wielkości sprzedaży na wywóz do Unii porównywalnego rodzaju produktu. W toku dochodzenia ustalono, że w przypadku każdego z trzech przedsiębiorstw dla większości rodzajów produktu miała miejsce reprezentatywna sprzedaż krajowa.

- (35) Komisja zbadała następnie, czy sprzedaż krajową reprezentatywnych ilości każdego rodzaju produktu objętego postępowaniem można uznać za sprzedaż dokonaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Dokonano tego poprzez ustalenie, dla każdego rodzaju produktu, jaka część sprzedaży niezależnym odbiorcom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem przynosiła zyski.
- (36) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, przekraczała 80 % całkowitej wielkości sprzedaży danego rodzaju produktu, a średnia ważona cena sprzedaży była równa jednostkowym kosztom lub wyższa od nich, wartość normalną poszczególnych rodzajów produktu obliczono jako średnią ważoną cen sprzedaży krajowej ogółem tego rodzaju produktu.
- (37) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego rodzaju produktu stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju produktu lub gdy średnia ważona ceny tego rodzaju produktu była niższa niż koszty jednostkowe, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, którą obliczono jako średnią ważoną ceny w krajowej sprzedaży, wyłącznie z zyskiem, danego rodzaju produktu.
- (38) Dochodzenie wykazało, że sprzedaż z zyskiem niektórych porównywalnych rodzajów produktów przekraczała 80 % sprzedaży krajowej ogółem, zatem w przypadku tej sprzedaży w celu obliczenia średniej ceny dla wartości normalnej uwzględniono całość sprzedaży krajowej. W odniesieniu do pozostałych rodzajów produktów, również uznawanych za sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, wykorzystano jedynie sprzedaż z zyskiem.
- (39) Jeżeli dane rodzaje produktu były sprzedawane ze stratą, uznawano, że nie były one sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym. W odniesieniu do rodzajów produktu, które nie były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, a także tych, które nie były sprzedawane w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, konieczne było skonstruowanie wartości normalnej. Wszystkie trzy przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem sprzedawały takie rodzaje produktu na wywóz do Unii, jednak w ograniczonych ilościach.
- (40) W celu skonstruowania wartości normalnej zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, poniesione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne (SG&A) oraz średni ważony zysk osiągnięty przez współpracujących producentów eksportujących objętych postępowaniem z krajowej sprzedaży produktu podobnego dokonanej w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem dodano do średnich kosztów produkcji tych producentów eksportujących w okresie objętym dochodzeniem. W odniesieniu do rodzajów produktu sprzedawanych w niereprezentatywnej ilości na rynku krajowym, do skonstruowania wartości normalnej wykorzystano średnią ważoną zysku i SG&A w zwykłym obrocie handlowym tej niereprezentatywnej sprzedaży.

2.2. Cena eksportowa

- (41) W każdym przypadku gdy produkt objęty postępowaniem był wywożony do niezależnych klientów w Unii,

cena eksportowa była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.

- (42) Jedno z trzech współpracujących przedsiębiorstw tureckich miało bardzo ograniczoną sprzedaż eksportową do Unii w okresie objętym dochodzeniem. Przedmiotowe przedsiębiorstwo twierdziło, że chciałoby zwiększyć wywóz do Unii, ale nie było w stanie zaoferować importerom wystarczająco niskich cen, i wnioskowało o uwzględnienie tego faktu w analizie.
- (43) Obliczenie dumpingu dla tego przedsiębiorstwa musiało się jednak opierać na jego ograniczonej sprzedaży. Nawet jeśli sprzedaż przedsiębiorstwa do Unii była ograniczona, nie może być ona pominięta i może być jedyną podstawą obliczenia indywidualnego marginesu dumpingu dla tego przedsiębiorstwa. W każdym razie niezdolność przedsiębiorstwa do zwiększenia sprzedaży z powodu jego rzekomo wysokich cen nie może być postrzegana jako czynnik wpływający na obliczenie dumpingu w odniesieniu do tego przedsiębiorstwa.

2.3. Porównanie

- (44) Wartość normalną i ceny eksportowe porównywano na podstawie ceny *ex-works*. Aby zapewnić obiektywne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wprowadzono odpowiednie dostosowania we wszystkich przypadkach, w których uznano je za rozsądne, prawidłowe i poparte potwierdzonymi dowodami. W szczególności dokonano dostosowań w odniesieniu do kosztów frachtu i ubezpieczenia, w tym frachtu w państwie wywozu, rabatów, prowizji, kosztów kredytu i opłat bankowych.

2.4. Marginesy dumpingu

- (45) Tymczasowe marginesy dumpingu wyrażono jako wartość procentową ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.

a) Margines dumpingu dla przedsiębiorstw objętych dochodzeniem

- (46) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego, indywidualny margines dumpingu dla jednego z trzech współpracujących producentów eksportujących ustalono na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej z obliczoną dla tego przedsiębiorstwa średnią ważoną ceną eksportową w wywozie do Unii produktu objętego postępowaniem.

- (47) Jednakże w odniesieniu do pozostałych dwóch współpracujących tureckich producentów, obliczenia dotyczące dumpingu w ich przypadku wykazały, że przedsiębiorstwa prowadziły ukierunkowany dumping w danym okresie, jak również w odniesieniu do określonych odbiorców i regionów. Rzeczywiście istniała wyraźna prawidłowość w zakresie ich cen eksportowych, które różniły się znacznie w zależności od nabywców, regionów, a także od okresów. Ponadto obliczenie dumpingu

na podstawie porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnimi ważonymi cenami eksportowymi nie odzwierciedlało pełnej skali dumpingu prowadzonego przez dwóch przedmiotowych producentów.

- (48) Zatem, w celu odzwierciedlenia pełnej skali dumpingu prowadzonego przez dwa przedmiotowe przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, wartość normalna ustalona na bazie średniej ważonej została porównana w ich przypadku z cenami wszystkich poszczególnych transakcji wywozu do Unii.

b) Margines dumpingu dla przedsiębiorstw niewspółpracujących

- (49) W odniesieniu do wszystkich niewspółpracujących tureckich producentów eksportujących ustalono rezydualny margines dumpingu. Biorąc pod uwagę, że poziom współpracy był uważany za względnie niski (wielkość wywozu trzech współpracujących przedsiębiorstw tureckich stanowiła mniej niż 80 % całości tureckiego wywozu do Unii podczas OD), rezydualny margines dumpingu oparto na uzasadnionej metodzie prowadzącej do ustalenia marginesu, który jest wyższy niż najwyższy spośród indywidualnych marginesów dumpingu trzech współpracujących przedsiębiorstw. Margines ten został ustalony na podstawie sprzedaży reprezentatywnych rodzajów produktu przez tureckiego producenta współpracującego, mającego najwyższy margines dumpingu spośród trzech współpracujących przedsiębiorstw.

- (50) Na podstawie powyższego tymczasowe marginesy dumpingu, wyrażone jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed oceną, przedstawiają się następująco:

Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
RSA	9,6 %
Sardogan	2,9 %
Unifit	12,1 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	16,7 %

D. SZKODA

1. Produkcja unijna i przemysł unijny

- (51) W okresie objętym dochodzeniem produkt podobny był wytwarzany przez 22 producentów w Unii. W rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego wszyscy istniejący producenci unijni w liczbie 22 stanowią przemysł unijny i są dalej zwani „przemysłem unijnym”.
- (52) Jak wskazano w motywie 7 powyżej, trzech objętych próbą producentów unijnych reprezentuje ok. 50 % łącznej sprzedaży unijnej produktu podobnego.

2. Konsumpcja w Unii

- (53) Konsumpcję w Unii ustalono na podstawie wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym w oparciu o informacje pochodzące z odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu przekazane przez przedsiębiorstwa objęte próbą, z szacunków przedstawionych w skardze w odniesieniu do pozostałych unijnych producentów i z danych na temat wielkości przywozu pochodzących z Eurostatu.
- (54) Konsumpcja w Unii obniżyła się znacząco, o 40 %, między 2008 r. a OD. Zmniejszyła się o 44 % w 2009 r., pozostała na tym samym poziomie w 2010 r., a następnie wzrosła nieznacznie, o 4 punkty procentowe, w OD.

Tabela 1

Konsumpcja w Unii

	2008	2009	2010	OD
Jednostki (tony)	98 197	55 172	54 878	58 706
Indeks (2008 = 100)	100	56	56	60

3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

3.1. Łączna ocena skutków przywozu objętego postępowaniem

- (55) Komisja zbadała, czy przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Rosji i Turcji należy oceniać łącznie, zgodnie z art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (56) W przypadku obydwu państw, których dotyczy postępowanie, dochodzenie wykazało, że marginesy dumpingu przekraczają próg *de minimis* określony w art. 9 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, a wielkość przywozu po cenach dumpingowych z tych dwóch państw nie była nieznaczna w rozumieniu art. 5 ust. 7 rozporządzenia podstawowego.
- (57) W odniesieniu do warunków konkurencji pomiędzy produktami przywozonymi z Rosji i Turcji a produktem podobnym dochodzenie wykazało, że producenci z obu wymienionych państw korzystają z tych samych kanałów sprzedaży i sprzedają swoje produkty podobnym grupom klientów. Dochodzenie wykazało również, że przywóz z obu tych krajów wykazywał w okresie badanym tendencję wzrostową pod względem udziału w rynku.
- (58) Dwóch współpracujących eksporterów tureckich twierdziło, że kumulacja przywozu z Rosji i Turcji jest w tym przypadku nieodpowiednia, ponieważ przywóz z tych państw wykazuje odmienne tendencje w odniesieniu do wielkości i cen.

- (59) W tej kwestii należy zauważyć, iż w dochodzeniu ustalono, że o ile przywóz z Turcji jest stosunkowo stabilny pod względem wielkości, to przywóz z Rosji jest coraz większy. Jednakże biorąc pod uwagę spadek popytu w okresie badanym, udział w rynku przywozu z obu państw jest coraz większy. Równocześnie ich ceny nie wydają się różnić znacząco, przynajmniej w okresie między 2009 r. a OD (wysoka średnia cena przywozu z Rosji w 2008 r. jest prawdopodobnie wynikiem niepoprawnej sprawozdawczości), od rosyjskich średnich cen, które są nieco niższe, choć bardzo zbliżone do średnich cen przywozu z Turcji.
- (60) W świetle powyższych ustaleń tymczasowo uznaje się, że wszystkie kryteria określone w art. 3 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostały spełnione i że w związku z tym przywóz z Rosji i Turcji należy poddać łącznej ocenie.

3.2. Wielkość przywozu po cenach dumpingowych

- (61) W okresie badanym wielkość przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem z państw, których dotyczy postępowanie, na rynek unijny zwiększyła się o 46 %. Uściślając, przywóz spadł o 31 % w 2009 r., tuż przed tym, jak nastąpił ogromny wzrost o 89 punktów procentowych w 2010 r. Następnie w OD wystąpił lekki spadek, tj. o około 12 punktów procentowych. Wielkość przywozu po cenach dumpingowych w OD wyniosła 2 935 ton.

Tabela 2

Przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie

	2008	2009	2010	IP
Jednostki (tony)	2 009	1 392	3 174	2 935
Indeks (2008 = 100)	100	69	158	146
Udział w rynku	2 %	3 %	6 %	5 %

Źródło: Eurostat

3.3. Udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych

- (62) Odpowiedni udział w rynku przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, wzrósł ponad dwukrotnie w okresie badanym, konkretnie z 2 % do 5 %.

3.4. Ceny

a) Zmiany cen

- (63) Poniższa tabela pokazuje średnią cenę przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, na granicy Unii przed ocleniem, zgodnie z danymi Eurostatu. W okresie badanym średnia cena

przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, utrzymywała się ogólnie na stabilnym poziomie 1 961 EUR za tonę, z wyjątkiem 2010 r., kiedy nastąpił jej spadek o około 150 EUR.

Tabela 3

Średnie ceny przywozu po cenach dumpingowych

	2008	2009	2010	OD
Średnie ceny sprzedaży za tonę	1 961	1 936	1 788	1 961
Indeks (2008 = 100)	100	99	91	100

Źródło: Eurostat

b) Podcięcie cenowe

- (64) Dokonano porównania cen poszczególnych rodzajów produktu między ceną sprzedaży współpracujących tureckich producentów eksportujących a ceną sprzedaży stosowaną w Unii przez objętych próbą producentów unijnych. Biorąc pod uwagę, że rosyjscy eksporterzy nie współpracowali w ramach dochodzenia, obliczenie podcięcia cenowego zostało przeprowadzone z wykorzystaniem średnich cen CIF podanych przez Eurostat oraz średnich cen sprzedaży producentów unijnych w Unii. Tam, gdzie to było konieczne, zastosowano korekty w odniesieniu do obu państw, których dotyczy postępowanie, w celu uwzględnienia poziomu handlu i kosztów poprzywozowych, w tym cła w przypadku Rosji.
- (65) Porównanie wykazało, że w OD objęty postępowaniem produkt przywożony po cenach dumpingowych, pochodzący z państw, których dotyczy postępowanie, sprzedawany w Unii, podciął ceny przemysłu unijnego nawet o ok. 30 %.

4. Sytuacja przemysłu unijnego

- (66) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich czynników i wskaźników gospodarczych wywierających wpływ na przemysł unijny w okresie badanym.
- (67) Jak wyjaśniono powyżej, Komisja wykorzystwała kontrolę wyrwykową producentów unijnych. Do celów analizy szkody ustanowiono wskaźniki szkody na następujących poziomach:

— elementy makroekonomiczne (produkcja, moce produkcyjne, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, ceny, wielkość marginesów dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu) poddano ocenie na poziomie

całkowitej produkcji unijnej na podstawie informacji zebranych od współpracujących producentów, a w odniesieniu do pozostałych producentów unijnych zastosowano szacunki oparte na danych pochodzących ze skargi,

— w odniesieniu do producentów unijnych objętych próbą przeprowadzono analizę elementów mikroekonomicznych (zapasy, wynagrodzenia, rentowność, zwrot z inwestycji, przepływy pieniężne, zdolność do pozyskiwania kapitału i inwestycje) na podstawie ich informacji.

4.1. Elementy makroekonomiczne

a) Produkcja

- (68) Produkcja unijna między rokiem 2008 a OD zmniejszyła się o 44 %. Dokładniej, zmniejszyła się o 47 % w 2009 r. i o dalsze 2 punkty procentowe w 2010 r., a następnie lekko wzrosła o 5 punktów procentowych w OD, osiągnąjąc 53 653 tony.

Tabela 4
Produkcja

	2008	2009	2010	OD
Jednostki (tony)	95 079	49 917	48 017	53 653
Indeks (2008 = 100)	100	53	51	56

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i skarga

b) Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (69) Moce produkcyjne producentów unijnych utrzymywały się w całym okresie badanym na stałym poziomie 179 912 ton.

Tabela 5

Moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2008	2009	2010	OD
Jednostki (tony)	179 912	179 912	179 912	179 912
Indeks (2008 = 100)	100	100	100	100
Stopień wykorzystania	53 %	28 %	27 %	30 %
Indeks (2008 = 100)	100	53	51	56

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i skarga

- (70) Wykorzystanie mocy produkcyjnych wyniosło 53 % w 2008 r., spadło do 28 % w 2009 r., do 27 % w 2010 r., a następnie nieco wzrosło w OD do 30 %. Zmiany poziomu wykorzystania mocy produkcyjnych wyraźnie odzwierciedlają tendencje w produkcji, ponieważ moce produkcyjne pozostały niezmiennie.

c) Wielkość sprzedaży

- (71) Wielkość sprzedaży prowadzonej przez producentów unijnych na rzecz niepowiązanych klientów na rynku unijnym w okresie badanym zmniejszyła się o 38 %. Sprzedaż spadła o 45 % w 2009 r., pozostała na tym samym poziomie w 2010 r., a następnie nieznacznie wzrosła w OD o 7 punktów procentowych. Sprzedaż unijna w OD wyniosła 42 379 ton.

Tabela 6

Sprzedaż unijna

	2008	2009	2010	OD
Jednostki (tony)	68 870	37 649	37 890	42 379
Indeks (2008 = 100)	100	55	55	62

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i skarga

d) Udział w rynku

- (72) Udział w rynku producentów unijnych utrzymywał się na stosunkowo stabilnym poziomie w okresie badanym, a nawet wzrósł w OD do 72 %. Wzrost udziału w rynku jest odzwierciedleniem faktu, iż wielkość sprzedaży producentów unijnych spadła nieznacznie mniej niż konsumpcja w tym okresie.

Tabela 7

Udział w rynku producentów unijnych

	2008	2009	2010	OD
Udział w rynku	70 %	68 %	69 %	72 %
Indeks (2008 = 100)	100	97	98	103

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, skarga i Eurostat

e) Wzrost

- (73) Biorąc pod uwagę, że konsumpcja spadła o 40 % między 2008 r. a OD, stwierdza się, że producenci unijni nie mogli skorzystać z żadnego powiększenia rynku.

f) Zatrudnienie

- (74) Poziom zatrudnienia u producentów unijnych zmniejszył się o 18 % w okresie pomiędzy 2008 r. a OD. Uściślając, liczba osób zatrudnionych znacząco się zmniejszyła z 982 w 2008 r. do 824 w 2009 r., tj. o 16 %, i utrzymywała się na poziomie bliskim tej wielkości w 2010 r., zanim dalej spadła do 801 w OD.

Tabela 8

Zatrudnienie

	2008	2009	2010	OD
Jednostki (osoby)	982	824	833	801
Indeks (2008 = 100)	100	84	85	82

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i skarga

g) Wydajność

- (75) Wydajność siły roboczej producentów unijnych mierzona jako produkcja (w tonach) na osobę zatrudnioną rocznie spadła w okresie badanym o 31 %. Spadek ten odzwierciedla fakt, że produkcja zmniejszała się w szybszym tempie niż wielkość zatrudnienia.

Tabela 9

Wydajność

	2008	2009	2010	OD
Jednostki (tony na osobę zatrudnioną)	194	121	115	134
Indeks (2008 = 100)	100	63	60	69

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i skarga

h) Ceny sprzedaży

- (76) Średnie roczne ceny sprzedaży producentów unijnych na rynku unijnym dyktowane klientom niepowiązanym spadły w badanym okresie o ponad 10 %. Dokładniej, średnie ceny początkowo wzrosły w 2009 r. o ok. 12 %, by gwałtownie spaść w 2010 r. o 23 punkty procentowe i pozostać na tym poziomie w OD. W OD średnia cena producentów unijnych wynosiła 3 096 EUR za tonę.

Tabela 10

Średnie ceny producentów unijnych

	2008	2009	2010	OD
Jednostki (EUR/tonę)	3 489	3 911	3 116	3 096
Indeks (2008 = 100)	100	112	89	89

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i skarga

- (77) Jak wskazano powyżej, ceny sprzedaży przemysłu unijnego zostały podcięte przez przywóz po cenach dumpingowych z Rosji i Turcji.

i) Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (78) Z uwagi na skalę, udział w rynku i ceny przywozu z Rosji i Turcji wpływ rzeczywistych marginesów dumpingu na przemysł unijny nie może być uważany za nieistotny. Należy przypomnieć, że jak wskazano w motywie 16 powyżej, środki antydumpingowe obowiązują w stosunku do ośmiu państw. Z uwagi na fakt, że w okresie objętym niniejszym dochodzeniem przemysł unijny stracił udział w sprzedaży i poniósł straty, nie stwierdza się poprawy sytuacji po wcześniejszym dumpingu, uznając, że produkcja unijna pozostaje wrażliwa na szkodliwy wpływ przywozu po cenach dumpingowych na rynek unijny.

4.2. Elementy mikroekonomiczne

a) Zapasy

- (79) Stan zapasów końcowych objętych próbą producentów unijnych zmniejszył się między 2008 r. a OD o 18 %. Dokładniej, zapasy zwiększyły się nieznacznie w 2009 r. o 2 %, a później zmniejszyły się o 13 punktów procentowych w 2010 r. i o dalsze 7 punktów procentowych w OD. Na koniec OD stan zapasów objętych próbą producentów unijnych wynosił 5 338 ton.

Tabela 11

Stan zapasów na koniec poszczególnych okresów

Próba	2008	2009	2010	OD
Jednostka (tony)	6 526	6 661	5 822	5 338
Indeks (2008 = 100)	100	102	89	82

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

b) Płace

- (80) Roczne koszty pracy zmniejszyły się o 10 % między 2008 r. a OD. Dokładniej rzecz ujmując, koszty pracy zmniejszyły się znacząco w 2009 r. o niemal 20 % (odpowiadające redukcji zatrudnienia), a następnie wzrosły w 2010 r. o 4 punkty procentowe i o kolejne 5 punktów procentowych w OD.

Tabela 12

Roczne koszty pracy

Próba	2008	2009	2010	OD
Jednostki (EUR)	26 412 013	21 500 757	22 490 982	23 860 803
Indeks (2008 = 100)	100	81	85	90

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

c) Rentowność i zwrot z inwestycji

- (81) W okresie badanym rentowność prowadzonej przez objętych próbą producentów sprzedaży produktu podobnego niepowiązanym klientom na rynku unijnym, wyrażona jako odsetek sprzedaży netto, zmniejszyła się z istotnych zysków do znaczących strat. Dokładniej rzecz ujmując, stopa zysku obniżyła się z 9,6 % w 2008 r. do -1,2 % w 2009 r., a następnie dalej, do -7,8 %, w 2010 r. Sytuacja uległa nieznacznej poprawie w OD, kiedy to straty wyniosły -7,0 %.

Tabela 13

Rentowność i zwrot z inwestycji

Próba	2008	2009	2010	OD
Rentowność sprzedaży unijnej	9,6 %	- 1,2 %	- 7,8 %	- 7,0 %
Wskaźnik (2008 = 100)	100	- 12	- 81	- 73
Zwrot z inwestycji	23,9 %	- 1,7 %	- 9,4 %	- 10,6 %
Wskaźnik (2008 = 100)	100	- 7	- 39	- 44

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (82) Zwrot z inwestycji („ROI”), wyrażony jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji, był zasadniczo zgodny z tendencją rentowności.

d) Przepływy pieniężne i zdolność do pozyskania kapitału

- (83) Przepływy pieniężne netto z działalności operacyjnej w 2008 r. były dodatnie i wyniosły prawie 9,3 mln EUR. W 2009 r. poprawiły się nieznacznie, do 9,8 mln EUR, ale pogorszyły się w 2010 r. i spadły do zaledwie 1,5 mln EUR, by następnie osiągnąć wartość ujemną równą -4,6 mln EUR w OD.
- (84) Nie było oznak trudności w pozyskiwaniu kapitału przez przemysł unijny, głównie z uwagi na fakt, że część producentów należy do większych grup przedsiębiorstw.

Tabela 14

Przepływy pieniężne

Próba	2008	2009	2010	OD
Jednostki (EUR)	9 279 264	9 851 842	1 470 524	- 4 662 347
Indeks (2008 = 100)	100	106	16	- 50

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

e) Inwestycje

- (85) Roczne inwestycje przedsiębiorstw objętych próbą w produkcję produktu podobnego zmniejszały się stale w badanym okresie. Największy spadek miał miejsce w 2009 r. i wyniósł 32 %, następnie pogłębił się o 25 punktów procentowych w 2010 r. i o kolejne 8 punktów procentowych w OD. Ogólnie wartość rocznych inwestycji spadła z 8,3 mln EUR w 2008 r. do 2,9 mln EUR w OD.

Tabela 15

Inwestycje netto

Próba	2008	2009	2010	OD
Jednostki (EUR)	8 309 731	5 658 145	3 579 323	2 946 383
Indeks (2008 = 100)	100	68	43	35

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

5. Wnioski dotyczące szkody

- (86) Analiza danych makroekonomicznych pokazuje, że producenci unijni w okresie badanym znacząco zmniejszyli swoją produkcję i sprzedaż. Zmniejszenie to zbiegło się w czasie ze spadkiem popytu na rynku unijnym, stąd też nieznaczny wzrost udziału przemysłu unijnego w rynku. Wykorzystanie mocy produkcyjnych obniżyło się z już niskich 53 % w 2008 r. do 30 % w OD. Poziom zatrudnienia również spadł o 18 %.
- (87) Jednocześnie odpowiednie wskaźniki mikroekonomiczne pokazują wyraźne pogorszenie sytuacji gospodarczej producentów unijnych objętych próbą. Zmiany cen, rentowność i zwrot z inwestycji wskazują na bardzo niekorzystny rozwój sytuacji, spadając z solidnych poziomów w 2008 r. do znacznych strat w OD. Przepływ środków pieniężnych również uległ znacznemu pogorszeniu.
- (88) W związku z powyższym tymczasowo uznaje się, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY**1. Wprowadzenie**

- (89) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz po cenach dumpingowych wyrządził szkodę przemysłowi unijnemu w takim stopniu, iż można ją sklasyfikować jako istotną. Oprócz przywozu towarów po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, aby sprawdzić, czy nie przypisano temu przywozowi ewentualnej szkody spowodowanej innymi czynnikami.

2. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (90) Pomiędzy 2008 r. a OD wielkość przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem wzrosła o 46 % na rynku, który skurczył się o 40 %, co doprowadziło do wzrostu udziału tego przywozu w rynku z 2 % do 5 %.
- (91) W okresie badanym wzrostowi wielkości przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem z państw, których dotyczy postępowanie, towarzyszyła ujemna tendencja w odniesieniu do wszystkich wskaźników szkody dotyczących przemysłu unijnego, z wyjątkiem udziału w rynku. Przemysł unijny stracił 38 % sprzedaży w Unii, a ceny sprzedaży spadły o 11 % z powodu presji cenowej wywieranej przez tani przywóz po cenach dumpingowych na rynek unijny.
- (92) Znaczne podcięcie cenowe uniemożliwiło przemysłowi unijnemu przełożenie zwiększonych kosztów produkcji na ceny sprzedaży, co doprowadziło do spadku rentowności i jej ujemnej wartości w OD.

- (93) W oparciu o powyższe ustalenia uznaje się tymczasowo, że tani przywóz po cenach dumpingowych z Rosji i Turcji powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego.

3. Wpływ innych czynników

3.1. Przywóz z innych państw trzecich

- (94) W badanym okresie miał miejsce znaczny przywóz z innych państw trzecich, w tym z państw objętych środkami antydumpingowymi. Łączny udział w rynku przywozu z państw innych niż Rosja i Turcja zmniejszył się między 2008 r. a OD z 28 % do 23 %.
- (95) W poniższej tabeli przedstawiono zmiany wielkości przywozu, cen i udziału w rynku państw objętych środkami antydumpingowymi i innych państw trzecich, w oparciu o dane Eurostatu.

Tabela 16

Przywóz z innych państw

Państwo		2008	2009	2010	OD
Państwa objęte środkami antydumpingowymi	Wielkość (w tonach)	20 614	13 286	9 721	9 784
	Udział w rynku (%)	21 %	24 %	18 %	17 %
	Średnia cena (EUR)	1 639	1 749	1 468	1 563
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość (w tonach)	6 705	2 844	4 093	3 608
	Udział w rynku (%)	7 %	5 %	7 %	6 %
	Średnia cena (EUR)	2 279	2 962	2 319	2 925
Wszystkie państwa trzecie łącznie, z wyjątkiem Rosji i Turcji	Wielkość (w tonach)	27 319	16 131	13 814	13 392
	Udział w rynku (%)	28 %	29 %	25 %	23 %
	Średnia cena (EUR)	1 796	1 963	1 720	1 930

- (96) Jak pokazano w powyższej tabeli, produkty przywożone z ośmiu państw objętych środkami antydumpingowymi w dalszym ciągu wprowadzane były na rynek unijny, chociaż ich udział w rynku zmalał z 21 % w 2008 r. do 17 % w OD. Średnie ceny tego przywozu były ogólnie niższe niż ceny przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Oczywiście powyższa tabela, stworzona w oparciu o dane Eurostatu, pokazuje średnie ceny CIF przed ocleniem. Jednak nawet gdy uwzględnia się cło antydumpingowe, ceny tego przywozu pozostają niskie i porównywalne z cenami rosyjskiego i tureckiego przywozu oraz są znacznie niższe niż średnie ceny producentów unijnych.

- (97) Uznaje się jednak, że istnieje wiele różnych rodzajów produktu objętego dochodzeniem i porównanie ogólnych średnich cen może nie być miarodajnym wskaźnikiem. Równocześnie uznaje się, że obecnie obowiązujące środki antydumpingowe eliminują szkodliwe skutki tego przywozu.
- (98) W związku z tym oraz biorąc pod uwagę fakt, że udział w rynku przywozu z państw objętych środkami antydumpingowymi spada, tymczasowo stwierdza się, że jakikolwiek negatywny wpływ tego przywozu po niskich cenach nie jest na tyle istotny, by zerwać związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (99) Udział w rynku przywozu z innych państw trzecich nieznacznie spadł w okresie badanym z 7 % w 2008 r. do 6 % w OD. Średnie ceny tego przywozu były ogólnie wyższe niż przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, lecz nieco niższe niż średnie ceny producentów unijnych.
- (100) Nawet jeżeli porównanie ogólnych średnich cen może nie być uznane za miarodajny wskaźnik z powodu różnorodności rodzajów produktu, biorąc pod uwagę tendencję spadkową tego przywozu, tymczasowo stwierdza się, że jakikolwiek negatywny wpływ przywozu z innych państw trzecich również nie jest na tyle istotny, by zerwać związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

3.2. Skutki skurczenia się rynku i kryzysu gospodarczego

- (101) Wszystko wskazuje na to, że przyczyną zmniejszonej konsumpcji łączników przewodów rurowych był kryzys finansowy i gospodarczy w latach 2008/2009. Konsumpcja spadła o ponad 40 % między 2008 r. a 2009 r. i utrzymała się na tym niskim poziomie przez resztę okresu badanego (choć nieznacznie wzrosła w OD). Biorąc pod uwagę, że koszty stałe stanowią do 40 % kosztów produkcji producentów unijnych, spadek popytu, sprzedaży i produkcji skutkuje znacząco wyższymi jednostkowymi kosztami wytwarzania. To oczywiście ma istotny wpływ na rentowność przemysłu unijnego.
- (102) Uznając, że spadek produkcji mógł mieć wpływ na sytuację przemysłu unijnego, zwłaszcza w 2009 r. (kiedy to spadek faktycznie miał miejsce), można się było spodziewać, że przemysł unijny będzie w stanie podnieść w normalnej sytuacji swoje ceny, przynajmniej w perspektywie średnio- i długoterminowej, i przenieść wzrost kosztów na kolejne lata. Jak wynika ze spadku cen unijnych, tak się jednak nie stało i uważa się, że nie było to możliwe ze względu na poważne podcięcie cenowe spowodowane przez przywóz po cenach dumpingowych.

- (103) W związku z powyższym tymczasowo stwierdza się, że jakikolwiek negatywny wpływ spadku popytu nie jest na tyle istotny, by zerwać związek przyczynowy pomiędzy szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem po cenach dumpingowych z Rosji i Turcji.

4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (104) Podsumowując, przywóz po cenach dumpingowych z Rosji i Turcji wyrządził przemysłowi unijnemu istotną szkodę.
- (105) Przeanalizowano także inne czynniki, które mogły wyrządzić szkodę przemysłowi unijnemu. W tym względzie stwierdzono, że przywóz z innych państw trzecich, w tym z państw objętych środkami antydumpingowymi, i wpływ spadku popytu, mimo iż prawdopodobnie przyczyniły się do szkody, nie naruszyły związku przyczynowego.
- (106) Na podstawie powyższej analizy, która we właściwy sposób wyodrębniła i oddzieliła skutki wszystkich znanych czynników mających wpływ na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu po cenach dumpingowych, stwierdza się tymczasowo, że przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, wyrządził przemysłowi unijnemu istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

F. INTERES UNII

- (107) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja sprawdziła, czy pomimo wstępnego stwierdzenia wystąpienia szkodliwego dumpingu istnieją przekonujące powody dla stwierdzenia, że wprowadzenie środków w tym szczególnym przypadku nie leży w interesie Unii. Analizę interesu Unii oparto na ocenie wszystkich zaangażowanych interesów, m.in. interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników produktu objętego postępowaniem.

1. Interes przemysłu unijnego

- (108) Jeśli środki zostaną nałożone, należy spodziewać się zahamowania spadku cen i strat oraz poprawy sytuacji w odniesieniu do cen sprzedaży przemysłu unijnego, w wyniku czego sytuacja finansowa przemysłu unijnego znacznie się polepszy.
- (109) Z drugiej strony, jeśli środki antydumpingowe nie zostaną wprowadzone, sytuacja przemysłu unijnego najprawdopodobniej w dalszym ciągu będzie się pogarszać. W takim przypadku przemysł unijny traciłby prawdopodobnie udział w rynku, gdyż nie będzie już mógł sprostać cenom rynkowym wyznaczanym przez przywóz po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie. Prawdopodobnym skutkiem tego byłyby niepotrzebne cięcia kosztów i zamknięcie zakładów produkcyjnych w Unii, co doprowadziłoby do istotnej redukcji zatrudnienia.

(110) Biorąc pod uwagę wyżej wymienione czynniki, wstępnie stwierdza się, że nałożenie środków antidumpingowych leży w interesie przemysłu unijnego.

2. Interes niepowiązanych importerów w Unii

(111) Jak wskazano powyżej, tylko dwóch importerów niepowiązanych w pełni współpracowało w trakcie niniejszego dochodzenia, przedkładając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Jedynie niewielka część obrotów tych dwóch importerów wiązała się z odsprzedażą produktu objętego postępowaniem. Co za tym idzie, wpływ środków będzie prawdopodobnie minimalny.

3. Interes użytkowników

(112) Czterech użytkowników współpracowało w tym postępowaniu, przesyłając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Żaden z nich nie dokonuje przywozu przedmiotowego produktu z państw, których dotyczy postępowanie, i wszyscy zaznaczyli, że wpływ środków, które ewentualnie by nałożono, nie miałby znaczenia.

(113) Biorąc pod uwagę, że nie zgłosił się żaden z użytkowników dokonujących przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, i uwzględniając brak jakichkolwiek informacji, które wskazywałyby inaczej, można tymczasowo uznać, że wpływ środków na rentowność i sytuację gospodarczą przemysłu użytkowników będzie raczej ograniczony.

4. Wnioski dotyczące interesu Unii

(114) Można więc oczekiwać, że nałożenie środków w odniesieniu do przywozu po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem z Rosji i Turcji umożliwiłoby przemysłowi unijnemu poprawę jego sytuacji dzięki zwiększeniu wielkości sprzedaży, cen sprzedaży oraz zysków. Chociaż mogą pojawić się pewne negatywne skutki w postaci wzrostu kosztów dla niektórych importerów, będą one prawdopodobnie ograniczone.

(115) Dwóch współpracujących tureckich eksporterów twierdziło, że wprowadzenie środków przeciwko małemu państwu dokonującemu wywozu, takiemu jak Turcja, pozostawiłoby praktycznie cały rynek unijny w rękach kilku producentów, co miałoby negatywny wpływ na otoczenie konkurencyjne.

(116) W tej kwestii należy zauważyć, że z zasady cło antidumpingowe nie ma na celu wprowadzania zakazów i blokowania przepływów handlowych z państw objętych dochodzeniem. Środki mają za zadanie zapewnienie równych warunków gry różnym uczestnikom rynku. Równocześnie należy zauważyć, że na rynku unijnym istnieje ponad 20 europejskich producentów i występuje znaczący przywóz z innych państw trzecich. W związku z tym wszelkie zastrzeżenia w odniesieniu do otoczenia konkurencyjnego na rynku unijnym nie wydają się być uzasadnione.

(117) W związku z powyższym tymczasowo uznaje się, że nie ma istotnych argumentów przeciwko nałożeniu środków tymczasowych w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem, pochodzącego z Rosji i Turcji.

G. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

(118) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy nałożyć środki tymczasowe na przywóz produktu objętego postępowaniem, pochodzącego z Rosji i Turcji, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

1. Poziom usuwający szkodę

(119) Środki tymczasowe w odniesieniu do przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, należy wprowadzić na poziomie wystarczającym do wyeliminowania dumpingu, bez wykraczania poza poziom szkody wyrządzonej przemysłowi unijnemu w wyniku przywozu po cenach dumpingowych. Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę, uznaje się, że środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie takiego łącznego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy w normalnych warunkach konkurencji, tj. przy braku przywozu po cenach dumpingowych.

(120) Biorąc pod uwagę, że ustalone marginesy podjęcia cenowego są we wszystkich przypadkach wyższe niż odpowiednie marginesy dumpingu oraz że przemysł unijny poniósł straty w OD, każdy obliczony poziom usuwający szkodę byłby sam w sobie jeszcze wyższy. W związku z tym uznano, że szczegółowe obliczenie poziomów szkody nie jest konieczne.

2. Środki tymczasowe

(121) W związku z powyższym i zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego uznaje się, że należy nałożyć tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Rosji i Turcji na poziomie niższego spośród ustalonych marginesu dumpingu i poziomu usuwającego szkodę, zgodnie z zasadą niższego cła, który w każdym przypadku odpowiada marginesowi dumpingu.

(122) W przypadku Rosji, wobec braku współpracy ze strony rosyjskich producentów eksportujących, obliczono ogólnokrajowy margines dumpingu, jak wyjaśniono w motywach 21–31 powyżej.

(123) W przypadku Turcji, biorąc pod uwagę, że poziom współpracy był uważany za względnie niski, rezydualny margines dumpingu oparto na uzasadnionej metodzie prowadzącej do ustalenia marginesu, który jest wyższy niż najwyższy spośród indywidualnych marginesów dumpingu trzech współpracujących przedsiębiorstw, jak wyjaśniono w motywie 49 powyżej.

- (124) Na podstawie powyższych ustaleń zaproponowane stawki celne wynoszą:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe
Rosja	Wszystkie przedsiębiorstwa	23,8 %
Turcja	RSA	9,6 %
	Sardogan	2,9 %
	Unifit	12,1 %
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	16,7 %

- (125) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia, dotyczącą tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają wyłączne zastosowanie do przywozu towarów pochodzących z państw, których dotyczy postępowanie, i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązanymi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (126) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.
- (127) Aby zapewnić prawidłowe stosowanie cła antydumpingowego, poziom cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, ale również do tych producentów, którzy nie dokonywali wywozu do Unii podczas OD.

H. PRZEPISY KOŃCOWE

- (128) Aby zapewnić dobre zarządzanie, należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu, mogłyby przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wnioski o przesłuchanie. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia ceł dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone przy nakładaniu wszelkich ostatecznych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz łączników rur i przewodów rurowych (innych niż łączniki odlewane, kołnierze i łączniki gwintowane), z żeliwa lub ze stali (z wyłączeniem stali nierdzewnej), o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, rodzaju stosowanego do spawania doczołowego lub do innych celów, objętych obecnie kodami CN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 i ex 7307 99 80 (kody TARIC 7307 93 11 91, 7307 93 11 93, 7307 93 11 94, 7307 93 11 95, 7307 93 11 99, 7307 93 19 91, 7307 93 19 93, 7307 93 19 94, 7307 93 19 95, 7307 93 19 99, 7307 99 80 92, 7307 99 80 93, 7307 99 80 94, 7307 99 80 95 i 7307 99 80 98) i pochodzących z Rosji i Turcji.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Tymczasowe cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
Rosja	Wszystkie przedsiębiorstwa	23,8 %	—
Turcja	RSA Tesisat Malzeme-leri San ve Ticaret AŞ, Küçükköy, Istanbul	9,6 %	B295
	SARDOĞAN Endüstri ve Ticaret, Kurtköy Pendik, Istanbul	2,9 %	B296
	UNIFIT Boru Baglanti Elemanlari Ltd. Sti, Tuzla, Istanbul	12,1 %	B297
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	16,7 %	B999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

⁽¹⁾ European Commission
Directorate General for Trade
Direction H
Office Nerv 105
1049 Brussels, BELGIA

Artykuł 2

Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 lipca 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący
